

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Bydgoszcz, 31 grudnia 2018 r.

Znak: RBG-430- 01/18/MB-Sz

DECYZJA NR RBG -15/2018

Stosownie do art. 33 ust. 6 ustawy z 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2018 r. poz. 798 i 650), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Tomasza Prusa prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.W. Re-Top w Bydgoszczy

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów -

I. na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Tomasza Prusa prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.W. Re-Top w Bydgoszczy **karę pieniężną** płatną do budżetu państwa w wysokości **2 000 zł** (słownie: dwa tysiące złotych), co stanowi równowartość ok. 465 euro (słownie: czterysta siedemdziesiąt dziewięć euro) za nieudzielanie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w toku postępowania antymonopolowego o sygn. akt RBG-411-01/17/MB-Sz, w wezwaniach z dnia: 22 listopada 2017 r., 25 stycznia 2018 r., 13 marca 2018 r. oraz 12 kwietnia 2018 r., kierowanych na podstawie art. 50 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz.U z 2017 r., poz. 229 ze zm.);

II. na podstawie art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz.U. z 2017 r., poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanawia się **obciążyć** Tomasza Prusa prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.W. Re-Top w Bydgoszczy **kosztami** opisanego na wstępie postępowania w sprawie nałożenia kary pieniężnej oraz zobowiązać tego Przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 31,20 zł (słownie: trzydzieści jeden złotych 20/100) w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 11 września 2017 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes UOKiK, Prezes Urzędu, organ antymonopolowy) Postanowieniem Nr RBG-52/2017 wszczął z urzędu postępowanie antymonopolowe w sprawie nadużywania przez Chemwik Sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy (dalej: Chemwik) pozycji dominującej na lokalnym rynku odprowadzania ścieków z terenu po dawnych Zakładach Chemicznych „Zachem” poprzez narzucanie nieuczciwych cen za odbiór ścieków uwzględniających koszt oczyszczenia ww. ścieków, przy jednoczesnym zobowiązaniu dostawców ścieków w umowach zawieranych przez Chemwik z dostawcami ścieków z terenu po dawnych

Sprawę prowadzi:
Marta Burnecka-Szczepańska - główny specjalista

Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Delegatura w Bydgoszczy
ul. Długa 47 85-034 Bydgoszcz

tel. 52 345- 56- 44 faks 52 345-56-17
bydgoszcz@uokik.gov.pl www.uokik.gov.pl

Zakładach Chemicznych „ZACHEM” do odprowadzania ścieków o maksymalnych parametrach odpowiadających maksymalnym parametrom ścieków, które mogą być odprowadzone z ww. oczyszczalni ścieków do rzeki Wisły na podstawie decyzji Marszałka Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 23 grudnia 2010 r. w sprawie udzielenia pozwolenia wodnoprawnego, lub odpowiadających parametrom niższym niż ww. maksymalne, tj. ścieków niewymagających oczyszczania, co może stanowić naruszenie art. 9 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 r., poz. 229 ze zm., dalej: ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów). Postępowanie to prowadzone jest pod sygn. akt RBG-411-01/17/MB-Sz.

Prezes UOKiK ustalił, iż Chemwik świadcząc usługi odprowadzania ścieków zawiera umowy na dostawę wody i odprowadzanie ścieków. Dla 14 kontrahentów Spółki ustalono dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych (wartości ujęte w załącznikach nr 3 do umów), w 12 przypadkach w ww. załącznikach rozrózniono parametry dla ścieków odprowadzanych na ciąg komunalny i na ciąg przemysłowy. Warunki z załącznika nr 3 uwzględniały okres modernizacji oczyszczalni, w szczególności dopuszczalne stężenia.

Organ antymonopolowy w dniu 23 listopada 2017 r. wystosował do 14 przedsiębiorców posiadających zawarte umowy z Chemwik, w których ustalono dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych (wartości ujęte w załącznikach nr 3 do umów), wezwania dotyczące warunków pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Chemwik. Wskazani wyżej przedsiębiorcy, w ocenie Prezesa UOKiK, posiadali informacje niezbędne w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym.

Wśród tych przedsiębiorców znalazł się Tomasz Prus prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.W. Re-Top w Bydgoszczy (dalej: Tomasz Prus, Przedsiębiorca). W związku z nieudzieleniem przez Przedsiębiorcę informacji żądanych w ww. postępowaniu na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, postanowieniem Nr RBG- 31/2018 Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na niego kary pieniężnej. Jednocześnie ww. postanowieniem zaliczył w poczet dowodów:

- kserokopię wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 22 listopada 2017 r. skierowane do Tomasza Prusa prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.W. Re-Top w Bydgoszczy wraz z kserokopią potwierdzenia odbioru;
- kserokopię wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 25 stycznia 2018 r. skierowane do ww. przedsiębiorcy wraz z kserokopią potwierdzenia odbioru;
- kserokopię wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 13 marca 2018 r. skierowane do ww. przedsiębiorcy wraz ze zwrotem listu poleconego;
- kserokopię wezwania Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 12 kwietnia 2018 r. skierowane do ww. przedsiębiorcy wraz z kserokopią potwierdzenia odbioru.

Pismem z dnia 23 października 2018 r. Prezes UOKiK przedstawił przedsiębiorcy szczegółowe uzasadnienie zarzutów, wyznaczając termin 14 dni na zajęcie ewentualnego stanowiska. W dniu 22 listopada 2018 r. odnotowano zwrot listu poleconego z uwagi na jego niepodjęcie w terminie.

Kolejnym pismem z dnia 13 grudnia 2018 r. Prezes Urzędu zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego, możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym. Tomasz Prus nie skorzystał z ww. uprawnienia.

Prezes UOKiK ustalił, co następuje:

Tomasz Prus prowadzi działalność gospodarczą w oparciu o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP. W ramach tej działalności Przedsiębiorca zajmuje się m.in. obróbką i usuwaniem odpadów inne niż niebezpieczne. *(dowód: odpis z CEIDG, k. 17 akt)*

Prezes UOKiK w dniu 23 listopada 2017 r. wystosował w toku postępowania antymonopolowego o sygn. akt RBG-411-01/17/MB-Sz do 14 przedsiębiorców posiadających zawarte umowy z Chemwik, w których ustalono dopuszczalne wartości zanieczyszczeń w ściekach wprowadzanych do urządzeń kanalizacyjnych (wartości ujęte w załącznikach nr 3 do umów), wezwania dotyczące okoliczności ustalenia w załącznikach do umów zawartych z Chemwik określonych wskaźników zanieczyszczeń ścieków, warunków pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Chemwik, informacji na temat ewentualnych zmian w przedłożonych wcześniej Prezesowi UOKiK pozwoleniach wodnoprawnych. Wskazani wyżej przedsiębiorcy, w ocenie Prezesa UOKiK, posiadali informacje niezbędne w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym.

Wśród tych przedsiębiorców znalazł się Tomasz Prus. Prezes UOKiK wezwał Przedsiębiorcę do przedłożenia warunków pozwoleń wodnoprawnych na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Chemwik. Termin na udzielenie informacji (przedłożenia aktualnie obowiązującego pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Chemwik sp. z o.o. z siedzibą w Bydgoszczy) został określony dla Tomasza Prusa jako 14 dni od daty otrzymania pisma. Zgodnie z adnotacją na potwierdzeniu odbioru, przesyłka została podjęta z ramienia przedsiębiorcy przez Mikołaja Prusa w dniu 24 listopada 2017 r.

(dowód: odpis z CEIDG, k. 17 akt, kserokopia wezwania z dnia 22 listopada 2017 r., k. 3, kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 4-5 akt)

Ponieważ nie został odnotowany wpływ odpowiedzi na ww. pismo, w dniu 26 stycznia 2018 r. zostało wystosowane do przedsiębiorcy kolejne wezwanie tej samej treści z wyznaczonym 14 dniowym terminem na udzielenie odpowiedzi i zgodnie z informacjami podanymi na potwierdzeniu odbioru, zostało ono odebrane przez Michała Prusa w dniu 29 stycznia 2018 r.

(dowód: kserokopia wezwania z dnia 25 stycznia 2018 r., k. 6-7 akt, kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 8-9 akt)

Z uwagi na brak odpowiedzi ze strony Tomasza Prusa, w dniu 14 marca 2018 r. ponowiono ww. wezwanie w tej samej treści. W dniu 19 kwietnia 2019 r. odnotowano zwrot listu poleconego z uwagi na jego niepodjęcie w terminie.

(dowód: kserokopia wezwania z dnia 13 marca 2018 r., k. 10 akt, kserokopia zwrotu przesyłki, k. 11-12 akt)

W dniu 13 kwietnia 2018 r. wystosowano kolejne wezwanie do przedsiębiorcy. Tomasz Prus odebrał ww. wezwanie osobiście w dniu 16 kwietnia 2018 r. (vide potwierdzenie odbioru przesyłki). Przedsiębiorca nie udzielił Prezesowi UOKiK odpowiedzi w zakreślonym terminie.

(dowód: kserokopia wezwania z dnia 12 kwietnia 2018 r., k. 13 akt, kserokopia potwierdzenia odbioru, k. 14-15 akt)

W każdym z wezwań kierowanych do przedsiębiorcy był on informowany o możliwości nałożenia na niego - na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów - przez Prezesa Urzędu, w drodze decyzji, kary pieniężnej w wysokości stanowiącej równowartość do 50 000 000 euro, jeżeli przedsiębiorca choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50, bądź udzieli nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

(dowód: kserokopia wezwania z dnia 22 listopada 2017 r., k. 3 akt, kserokopia wezwania z dnia 25 stycznia 2018 r., k. 6-7 akt, kserokopia wezwania z dnia 13 marca 2018 r., k. 10 akt)

Ponadto przedsiębiorca w wezwaniu z dnia 12 kwietnia 2018 r. został pouczone, że na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 przywołanej wyżej ustawy, Prezes UOKiK nałoży na wzywanego przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzieli informacji żądanych przez Prezesa Urzędu.

(dowód: kserokopia wezwania z dnia 12 kwietnia 2018 r., k. 13 akt)

Podsumowując, w toku prowadzonego przez Prezesa UOKiK postępowania antymonopolowego, czterokrotnie (w dniu 23 listopada 2017 r., 26 stycznia 2018 r., 14 marca 2018 r. oraz 13 kwietnia 2018 r.), wystosowano do przedsiębiorcy wezwania do przekazania koniecznych informacji.

Mając na względzie powyższe, postanowieniem Nr RBG-31/2018 z dnia 29 czerwca 2018 r. Prezes Urzędu wszczął z urzędu postępowanie w sprawie nałożenia na Tomasza Prusa kary pieniężnej za nieudzielenie informacji żądanych na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

(Dowód: postanowienie Nr 31/2018 z dnia 29 czerwca marca 2018r., k. 1-2 akt).

Prezes UOKiK zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przedsiębiorcy są obowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu. Przepis art. 50 ust. 2 ustawy stanowi, że żądanie takie powinno zawierać: 1) wskazanie zakresu informacji; 2) wskazanie celu żądania; 3) wskazanie terminu udzielenia informacji; 4) pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Obowiązkiem każdego przedsiębiorcy, do którego Prezes Urzędu zwróci się z ww. żądaniem jest przekazanie informacji w sposób pełny. Informacje te powinny być prawdziwe i rzetelne oraz przekazane w terminie wskazanym przez Prezesa Urzędu. Przepisy ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów kładą nacisk przede wszystkim na przydatność żądanych przez Prezesa Urzędu informacji na potrzeby prowadzonego przez niego postępowania *(por. E. Modzelewska - Wąchal. Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów. Komentarz. Warszawa 2002 r., str. 339 - 340; wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 19 listopada 1992 r. sygn. akt XVII Amr 24/92).*

Żądanie udzielenia informacji skierowane przez Prezesa Urzędu w trybie art. 50 ust. 1 jest wiążące dla adresata (przedsiębiorcy). Ustalenie, czy określona informacja lub dokument są konieczne do realizacji zadań Prezesa Urzędu należy przy tym do tego organu. Oznacza to, że przedsiębiorca nie może odmówić udzielenia żądanej informacji nawet gdy uważa, iż nie jest ona konieczna dla Prezesa Urzędu *(por. np. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016 r. sygn. akt VI ACa 630/15 oraz orzecznictwo i stanowiska tam powołane).* Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 7 kwietnia 2004 r. sygn. akt III SK 31/2004 stwierdził, że obowiązek udzielania informacji jest możliwy do zrealizowania tylko wówczas, gdy skierowane do przedsiębiorcy żądanie określa

wszystkie elementy wymienione w art. 45 ust. 2 (obecnie w art. 50 ust. 2) ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Należy jednocześnie zauważyć, że z uprawnienia do żądania od przedsiębiorcy informacji Prezes Urzędu może skorzystać zarówno w toku postępowania antymonopolowego, postępowania w sprawach praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, jak i postępowania wyjaśniającego. Obowiązek, o którym mowa w art. 50 ustawy, dotyczy nie tylko przedsiębiorców będących stroną postępowania. Działając na podstawie art. 50 ust. 1 ustawy Prezes Urzędu może zobligować do udzielania mu informacji każdy podmiot mający status przedsiębiorcy (*por. np. powołany powyżej wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 maja 2016 r. sygn. akt VI ACa 630/15*).

Przepis art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o przedsiębiorcy - rozumie się przez to przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2018 r., poz. 646, dalej: Prawo przedsiębiorców). W myśl art. 4 ust. 1 Prawa przedsiębiorców, przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą. Działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły (vide art. 3 ww. ustawy). Tomasz Prus wykonujący działalność gospodarczą na podstawie wpisów do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej RP, jest tym samym przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Spoczywa zatem na nim obowiązek przekazywania wszelkich niezbędnych informacji i dokumentów żądanych przez Prezesa UOKiK na podstawie art. 50 ust. 1 ww. ustawy.

W trakcie postępowania antymonopolowego (sygn. akt RBG-411/01/17/MB-Sz) Prezes Urzędu czterokrotnie (w dniu 23 listopada 2017 r., 26 stycznia 2018 r., 14 marca 2018 r. oraz 13 kwietnia 2018 r.), wystosował do Przedsiębiorcy wezwania do przekazania koniecznych informacji, wskazując jako podstawę prawną żądań przepis art. 50 ust. 1 powołanej powyżej ustawy. Skierowane do Przedsiębiorcy wezwania odpowiadały wymogom określonym w art. 50 ust. 2 ustawy. Wskazywały: zakres wymaganych informacji, cel żądania i termin udzielenia informacji oraz zawierały pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd. Pomimo prawidłowych doręczeń, Przedsiębiorca nie odpowiedział na żadne z wezwań.

Biorąc pod uwagę powyższe, Prezes Urzędu uznał za uzasadnione zastosowanie w niniejszej sprawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z tym przepisem, Prezes Urzędu może nałożyć na przedsiębiorcę, w drodze decyzji, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość do 50.000.000 euro, jeżeli przedsiębiorca ten choćby nieumyślnie nie udzielił informacji żądanych przez Prezesa Urzędu na podstawie art. 50 ustawy bądź udzielił nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji.

Celem kary pieniężnej nałożonej na podstawie ww. przepisu jest zdyscyplinowanie uczestników i ekonomia postępowania prowadzonego w interesie publicznym. Kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu w oparciu o powołany przepis mają charakter represyjny- stanowią sankcję za naruszenie ustawowego obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa Urzędu oraz prewencyjny- zapobiegający podobnym naruszeniom w przyszłości i zniechęcający do takiego naruszenia. Zagrożenie zaś karami, czyli potencjalna możliwość ich nałożenia, nadaje karom pieniężnym charakter dyscyplinujący. W interesie Prezesa Urzędu leży zapobieganie sytuacjom, w których przedsiębiorcy poprzez nieudzielenie informacji bądź udzielenie nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd informacji utrudniają lub uniemożliwiają realizację jego ustawowych kompetencji.

Nałożenie kary na podstawie art. 106 ust. 2 pkt 2 ustawy odbywa się w trybie uznania administracyjnego. O tym, czy w konkretnej sprawie na konkretnego przedsiębiorcę nałożona zostanie kara pieniężna decyduje Prezes Urzędu.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu stwierdził, że za nałożeniem kary na Przedsiębiorcę przemawiają negatywne dla prowadzonego postępowania antymonopolowego skutki, wynikające z nieudzielenia odpowiedzi na skierowane do nich wezwania. Niezastosowanie się Przedsiębiorcy do otrzymanych wezwań uniemożliwiło osiągnięcie zamierzonego przez Prezesa Urzędu celu, jakim było pozyskanie informacji w postępowaniu antymonopolowym.

Przepis art. 106 ust. 2 pkt 2 ww. ustawy nie przesądza o wysokości kar nakładanych przez Prezesa Urzędu. Przesłanki wymiaru kar, o których mowa w tym przepisie, zostały określone w art. 111 ust. 1 pkt 3 ustawy. Przepis ten stanowi, że ustalając wysokość nakładanej kary Prezes Urzędu uwzględnia w szczególności okoliczności naruszenia przepisów ustawy oraz uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także wpływ naruszenia na przebieg i termin zakończenia postępowania. Zgodnie z art. 111 ust. 2 ustawy, ustalając wysokość kar pieniężnych Prezes Urzędu bierze pod uwagę okoliczności łagodzące lub obciążające, które wystąpiły w sprawie.

Wskazać należy, iż Przedsiębiorca nie odpowiedział na żadne z otrzymanych wezwań Prezesa UOKiK i nie wskazał przyczyn, ze względu na które nie zastosował się do wyrażonego w nich żądania.

Wymieniona w wezwaniach informacja ma istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych w prowadzonym postępowaniu antymonopolowym. Przedłożenie przez Tomasza Prusa pozwolenia wodnoprawnego na wprowadzanie ścieków do urządzeń kanalizacyjnych Chemwik służyć miało porównaniu tych warunków z warunkami umownymi określonymi przez Chemwik oraz warunkami pozwolenia wodnoprawnego Oczyszczalni Ścieków „Kapuściska” w Bydgoszczy. Niemniej jednak Prezes Urzędu miał możliwość pozyskania ww. informacji od organu właściwego do wydawania pozwoleń wodnoprawnych, co zostało uwzględnione jako okoliczność łagodząca przy ustalaniu niniejszej kary pieniężnej.

Podkreślenia ponadto wymaga, że z uwagi na prawidłowe doręczenie wezwań Przedsiębiorca mógł bez przeszkód zapoznać się z nimi, przekazując stosowną odpowiedź Prezesowi Urzędu. Informacje wskazane w wezwaniach dotyczyły przy tym podstawowych aspektów działalności Przedsiębiorcy i nie wiązały się z żadnymi nadmiernymi i skomplikowanymi działaniami po jego stronie. Zdaniem Prezesa UOKiK, poprzez zamieszczone w ww. pismach pouczenia o sankcjach, Przedsiębiorca miał też świadomość skutków nieudzielenia informacji w postaci możliwości nałożenia na niego kary pieniężnej. Przedsiębiorca został bowiem jednoznacznie poinformowany o konsekwencjach zaniechania w tym zakresie. Dlatego Prezes Urzędu stwierdza, że Przedsiębiorca umyślnie nie odpowiedział na wezwania, zdając sobie sprawę z tego, że w ten sposób co najmniej utrudnia przebieg prowadzonego postępowania antymonopolowego. Z tego względu organ antymonopolowy uznał za okoliczność obciążającą przy ustalaniu wysokości kary umyślne naruszenie przez Przedsiębiorcę przepisu art. 50 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności sprawy Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 2 000 zł, co stanowi równowartość ok. 465 euro. Wartość euro została przeliczona na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w dniu 29 grudnia 2017r., zgodnie z którym kurs euro wynosił 4,30 zł. Stosownie do art. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, przeliczenie wartości euro oraz innych walut obcych na złote oraz wartości złotego na euro jest dokonywane według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary.

W ocenie Prezesa Urzędu, nałożona na Przedsiębiorcę kara pieniężna jest adekwatna do okoliczności stwierdzonego naruszenia oraz jego wpływu na przebieg i termin zakończenia prowadzonego postępowania antymonopolowego. Jej wysokość jest na tyle dolegliwa, że stanowi dla Przedsiębiorcę odpowiedni środek represji, a jednocześnie skutecznie zapobiegnie ponownym naruszeniom przez niego przepisów

ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Nałożona kara spełnia równocześnie funkcję prewencji ogólnej, zniechęcając do naruszania prawa również innych przedsiębiorców.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w pkt I sentencji.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000.

II.

Art. 77 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przewiduje, że jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia oraz osoba zarządzająca, o której mowa w art. 6a, są obowiązani ponieść koszty postępowania. Zgodnie z art. 80 powołanej ustawy, Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie.

Należy zauważyć, że ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie zawiera wyczerpujących regulacji dotyczących rozstrzygnięcia o kosztach postępowania. Art. 83 ww. ustawy stanowi jednak, że w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania przed Prezesem Urzędu stosuje się przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960r.- Kodeks postępowania administracyjnego. Stosownie do art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustali w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Do kosztów przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania zaliczono, zgodnie z art. 263 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, poniesione koszty doręczenia pism Przedsiębiorcy w wysokości 31,20 zł.

Ww. koszty należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się decyzji na podany powyżej rachunek bankowy.

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479²⁸ § 2 Kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie- Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w pkt II sentencji decyzji, na podstawie art. 264 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 83 i art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 479³² § 1 i § 2 Kodeksu postępowania cywilnego, stronie przysługuje prawo wniesienia zażalenia do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2018r. poz. 300 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł, a zażalenie na postanowienie Prezesa Urzędu - w kwocie 500 zł.

Zgodnie z art. 102 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, osoba fizyczna może domagać się zwolnienia od kosztów sądowych, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych

powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru.

Zgodnie z art. 105 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania.

Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego, strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

Z upoważnienia Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy
Piotr Adamczewski